

השופטת ד' ביניש

ביום 6.7.98 נכנסו העותר ואמו ארצה על-פי אשרת תיירים, לצורך ביקור סבתו של העותר. לאחר זמן מה, הגיש העותר בקשה לקבלת מעמד של תושב קבע בארץ, מתוקף מעמדו של אביו, ובקשתו סורבה. כנגד סירוב זה מופנית העתירה שלפנינו. יצויין כי מלכתחילה לא צורף האב כצד לעתירה, והוא הודיע למשיבים כי אין לו כל עניין בתוצאות העתירה ואף אין הוא מקיים כל קשר עם העותר.

[הכניסה לישראל](#), התשל"ד - 1974 (להלן - התקנות), הקובעת כדלקמן:

2

על רקע האמור, יש לבחון האם חלה [תקנה 12](#) בעניינו של העותר. לאחר לידתו בישראל היה העותר במשמורתם המשותפת של הוריו, ובהתאם לכך נקבע מעמדו בישראל באותה עת בהתאם למעמדם של הוריו. לפיכך היה העותר במעמד של תייר בעל אשרת שהייה זמנית בישראל. השינוי במעמדו של האב בישראל, חל בעת שהעותר לא היה עוד במשמרתו; לאחר גירושי הוריו ברומניה, נותר העותר במשמרתה של אמו בלבד, והוא התגורר עמה ברומניה במשך כ- 5 שנים. אין בפנינו כל טענה כי "השוואת" מעמדו של העותר בישראל לזה של אביו, דרושה על מנת שלא לפגוע במרקם המשפחתי. התמונה המצטיירת מנסיבות המקרה היא הפוכה; המשיב 4 הודיע כי אין לו כל קשר עם העותר וכי אין לו עניין בתוצאות העתירה, ואילו העותרים עצמם גילו דעתם כי רצונם להשתקע בישראל נובע מנסיבות חייהם ברומניה ומרצונם לשהות בקרבת אימה של העותרת 2. נסיבות אלה, מבלי שנקל ראש בהן, הינן זרות לחלוטין לתכלית העומדת בבסיס [תקנה 12](#), ואין הן באות בגדרה. אין על כן לקבל את טענת העותרים כי העותר זכאי למעמד של תושב קבע בישראל מכוח [תקנה 12](#).

4

שנולד בישראל. כשלעצמי סבורה אני, כי אין מקום להבחין בין מעמדו של ילד קטין לבין מעמדו של הורה המשמורן בישראל, וזאת בין אם במסגרת פרשנותה של [תקנה 12](#) ובין אם על-ידי קביעת קריטריון מתאים להנחיית שיקול הדעת המוקנה לשר הפנים [בחוק הכניסה לישראל](#). עם זאת, מכיוון ששאלה זו איננה מתעוררת ישירות בענייננו, שכן בעת שקיבל אביו של העותר רשיון לישיבת קבע בישראל לא היה העותר במשמורתו, ניתן להשאירה בצריך עיון.

אוסף עוד, כי נוסחה הנוכחי של [תקנה 12](#) לוקה בחסר והוא טעון תיקון; ראשית, משום שאין הוא נותן ביטוי ברור ומפורש למשך התקופה בה חלה התקנה מאז לידתו של הילד. שנית, עמדת המשיבים עצמם בעת הדיון בפנינו היתה כי "ההסדר הקבוע בתקנה מפלה בין המינים באשר הוא קובע כי הקטין, בהעדר התנגדות האם, יקבל את מעמד אביו". אכן, כפי שממשיכים וטוענים המשיבים, העובדה שהתקנה מאפשרת לאם הקטין להתנגד לכך שהקטין יקבל את מעמד אביו, "ממזערת" את מידת ההפליה. נראה כי ראוי שהמשיב 1 ייתן דעתו לאפשרות לתקן את נוסח התקנה, באופן שיהלום בצורה נאותה את עקרון השוויון ואף יבהיר במדויק את היקף התפרשותה של התקנה.

4. משקבענו כי אין העותר זכאי למעמד של תושב קבע בישראל מכוח [תקנה 12](#), נותרה לדיון השאלה האם נפל פגם בהחלטת המשיבים שלא להיעתר לבקשת העותר. לעניין זה נחה דעתנו כי לא נפל פגם בשיקול דעתם של המשיבים, בהתחשב בכך שהעותר חי מזה חמש שנים עם אמו ברומניה, בנפרד מאביו אשר אף הודיע לבית המשפט כי הוא איננו מקיים קשר עם העותר.

ש ו פ ט ת

אני מסכים.

אני מסכים.

ניתן היום, י"ד בכסלו תש"ס (23.11.99).

חכ/

Z:\00000000000000000000000000000000=2015-----\HAKIKA-KIDUD\elyon ad 2013 lo
mini\11\outdoc-nohyper\OutDoc-Makor\99009790.doc